1963

ନଭେମ୍ବର 29

ଡ. ଯଶ ପାଲ ସାହି

ବନାମ

ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ

(ପି. ବି. ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକର ଏବଂ କେ. ସି. ଦାସ ଗୁପ୍ତା, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ)

ଔଷଧ ଏବଂ ଯାଦୁ ପ୍ରତିକାର (ଆପତ୍ତିଜନକ ବିଜ୍ଞାପନ) ଅଧିନିୟମ, 1954 *ଧାରା* 2 *(d),* 3, 7, 14 (1) *(c) - "କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରକାଶନରେ କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା" - ଅର୍ଥାତ୍ - ଭାରତର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଏଥିରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କି - ପ୍ରମାଣ ଦାୟିତ୍ୱ - ସୁନିଶ୍ଚିତ ହେବାକୁ ଥିବା ସର୍ତ୍ତାବଳୀଗୁଡ଼ିକ ଧାରା 14 (1) (c) ଅନୁଯାୟୀ ହେବ*

ଆବେଦନକାରୀ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଏକ ହୋମିଓପାଥିକ ଡାକ୍ତରଖାନାର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସେ "ହୋମିଓପାଥିକ ଡାକ୍ତର" ନାମକ ଏକ ପତ୍ରିକା ଚଳାନ୍ତି । ଜଣେ ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କ ଅନୁରୋଧ କ୍ରମେ ଆବେଦନକାରୀ ଉକ୍ତ ପତ୍ରିକାର ନକଲ ଏବଂ ଭି. ପି. ପି ଦ୍ୱାରା ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ଏକ ତାଲିକା ପଠାଇଥିଲେ । ଯଦିଓ ସେ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ସହ ତାଙ୍କ କିରାଣୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ, ମିସ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ପାଇକାରୀ କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ଔଷଧ ବିକ୍ରେତା ନଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିବା ଔଷଧର ତାଲିକାରେ ଅଲିଭା ଛପା କାଳୀରେ ଏହି ବିବୃତ୍ତି ରହିଥିଲା ଯେ ଏହା କେବଳ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ନିମନ୍ତେ ଥିଲା । ଔଷଧ ଏବଂ ଜାଦୁ ପ୍ରତିକାର (ଆପତ୍ତିଜନକ ବିଜ୍ଞାପନ) ଅଧିନିୟମ, 1954 ର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମକଦ୍ଦମା ଦାୟର କରାଯାଇଥିଲା । ବିଚାରଣ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ଦୋଷାରୋପ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧରେ ତାଙ୍କୁ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 1000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା କରିଥିଲେ । ଆବେଦନ ଉପରେ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତିକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ଜୋରିମାନାକୁ 500 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିଥିଲେ । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଖାରଜ କରିଦେଇଛନ୍ତି । ବର୍ତ୍ତମାନର ଆବେଦନଟି ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ମଞ୍ଜୁର ହୋଇଥିବା ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ହୋଇଛି ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ତରଫରୁ ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 3 ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅଧୀନ ଅଟେ ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଏହା ଧାରା 14ର ବିଷୟ ଅଟେ ଯାହା ଏହି ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ ଯେ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ପାଇକାରୀ କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ଔଷଧ

1963

ଡ. ଯଶ ପାଲ ସାହି ବନାମ ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନ

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ରୀତି ଅନୁଯାୟୀ ଗୋପନରେ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଇଥିବା କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଅନ୍ୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରୁ ଛାଡ କରାଯାଇଛି । ଏହି ଧାରା ଉପରେ ନିର୍ଭର କରି ଏହା ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଯେହେତୁ ଆବେଦନକାରୀ ଲିଖିତ ଭାବରେ ଆପତ୍ତିଜନକ ସାମଗ୍ରୀ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ, ସେହି ବ୍ୟକ୍ତି ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ଔଷଧ ବିକ୍ରେତା କି ନୁହେଁ ତାହା ତଦନ୍ତ କରିବାରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କୌଣସି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନଥିଲା । ଆହୁରି ମଧ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ନିୟମ 6 ଉପରେ ନିର୍ଭର କରିଥିଲେ ଏବଂ ଯୁକ୍ତି କରିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ତାଲିକାରେ ଅଲିଭା ଛପା କାଳୀରେ "କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ" ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ଥିବାରୁ ସେ ଅଧିନିୟମ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ।

ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହୋଇଥିଲା ଯେ: (i) ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 2 (d) ରେ ଥିବା "କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରକାଶନରେ କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା" ର ସଂଜ୍ଞା ବିଜ୍ଞାପନର ମୁଦ୍ରଣକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରିବା ଏବଂ ଭାରତର ଯେକୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ଏହାକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଣାଯାଇଥିବା ଉଲ୍ଲଂଘନ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଉଲ୍ଲଂଘନ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ ।

(ii) ଧାରା 14ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକ ଅଧୀନରେ ଧାରା 3 ରହିଛି ଏବଂ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 ଅଧୀନସ୍ଥ ହୋଇଥାଏ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 3 କୁ ଲାଗୁ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ହେବ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଏହି ତାଲିକା ପଠାଯାଇଥିଲା ସେ ଜଣେ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ନୁହଁନ୍ତି । ଥରେ ଏହା ସ୍ଥିର ହୋଇଗଲେ, ଆବେଦନକାରୀ ଅଦାଲତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଯେ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟେ । ନିୟମ 6 ଅଧୀନରେ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଆବେଦନକାରୀ ଗୋଟିଏ ପାଳନ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ଏହି ତଥ୍ୟ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନରେ ଆଣିବ ନାହିଁ ।

ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ଅଧିକାରିତା: ଅପରାଧିକ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 157/1962 ।

1963
ଡ. ଯଶ ପାଲ
ସାହି
ବନାମ
ଦିଲ୍ଲୀ
ପ୍ରଶାସନ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଅପରାଧିକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ସଂଖ୍ୟା 281-D/1961 ରେ ଦିଲ୍ଲୀସ୍ଥିତ ପଞ୍ଜାବ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ (ସର୍କିଟ ବିଚାରପୀଠ)ର 9 ଫେବୃଆରୀ, 1962 ର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆବେଦନ ।

ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ଜେ. ପି. ଗୋୟଲ* ।

ଉତ୍ତରଦାତାଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ *ବି. କେ. ଖାନ୍ନା* ଏବଂ *ଆର୍. ଏନ୍. ସଚଥେ* ।

29 ନଭେମ୍ବର, 1963 । ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ରାୟ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା

ନ୍ୟାୟାଧୀଶ ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡକରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା - ଆବେଦନକାରୀ ଡାକ୍ତର ଯଶପାଲ ସାହି, ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଡାକ୍ତର ସୁଶୀଲା ସାହି, ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଜଙ୍ଗପୁରାସ୍ଥିତ ଏକ ହୋମିଓପାଥିକ ଡାକ୍ତରଖାନାର ମାଲିକ ଅଟନ୍ତି । ସେମାନେ "ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଡାକ୍ତର" ନାମକ ଏକ ପତ୍ରିକା ମଧ୍ୟ ଚଳାନ୍ତି । ଏହା ଜଣାପଡ଼େ ଯେ 15 ମେ, 1958 ରେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଔଷଧଗୁଡ଼ିକ ଫଳପ୍ରଦ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ 15 ଜାନୁଆରୀ, 1958ରୁ ଚିଠିର ତାରିଖ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସେ ତାଙ୍କର ପତ୍ରିକା "ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଡାକ୍ତର" ପଠାଇବାକୁ ସେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ । ଏହି ଚିଠିରେ, ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଡାକ୍ତରଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଔଷଧର ଏକ ତାଲିକା, ଯାହା ହୁଏତ ସେ ଛାପିଥିଲେ ପଠାଇବାକୁ ଅନୁରୋଧ କରିଥିଲେ ଏବଂ ସେ ଆବଶ୍ୟକ ମୂଲ୍ୟ ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇଥିଲେ ଏବଂ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଏହାକୁ ଭି. ପି. ପି. ଦ୍ୱାରା ପଠାଯିବା ଉଚିତ୍ । "ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଡାକ୍ତର"ର ନକଲ ଥିବା ଏକ୍ସିବିଟ ପି-1 ରୁ ପି-6, ଏବଂ ପି-7, ଯାହା ଔଷଧର ଏକ ତାଲିକା ଥିଲା, 24 ମେ 1958 ରେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହଙ୍କୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଦିଲ୍ଲୀ ପ୍ରଶାସନର ଜଣେ ଅଧିକାରୀ ଥିବା ଶ୍ରୀ ସେଠଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଯେତେବେଳେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଏହି ପୁଡିଆକୁ ଗ୍ରହଣ କଲେ, ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀ ସେଠ ଏବଂ ଅନ୍ୟ ସାକ୍ଷୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ସେ ଏହାକୁ ଖୋଲିଥିଲେ ଏବଂ ସେହି ପୁଡିଆରେ ରେ Exs. ପି-1 ରୁ ପି-7 ଥିବା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଥିଲା । ଅଭିଯୋଗକାରୀ ଅଭିଯୋଗ କରିଥିଲେ ଯେ ଏହି ପୁଡିଆକୁ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହଙ୍କୁ ପଠାଇ ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ଏବଂ ତାଙ୍କ ପତ୍ନୀ ଔଷଧ ଏବଂ ଯାଦୁ ପ୍ରତିକାର (ଆପତ୍ତିଜନକ ବିଜ୍ଞାପନ) ଅଧିନିୟମ, 1954 ର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଏକ ଅପରାଧ କରିଛନ୍ତି । ପରେ, ଡାକ୍ତର ସୁଶୀଲା ସାହିଙ୍କ ବିରୋଧରେ ହୋଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ କେବଳ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ମାମଲା ଆଗକୁ ବଢିଥିଲା ।

ବିଚାରଣ ସମୟରେ, ଶ୍ରୀ ସେଠ୍, ମିସ୍ରି ସିଂହ ଏବଂ ଡାକ୍ତର ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରମାଣ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯାହାଙ୍କ ସାଙ୍ଗରେ ମିସ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ କିରାଣୀ ଭାବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରନ୍ତି । ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ମାମଲାର ବିଚାର କରୁଥିବା ବିଦ୍ୱାନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଚରାଉଚରା କରାଯାଇଥିଲା, ଏବଂ ସେ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ ଯେ Exs. ପି-1ରୁ ପି-7କୁ ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ଏହି ତଥ୍ୟ ଉପରେ, ବିଦ୍ୱାନ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀ ରାୟ ଦେଇଥିଲେ ଯେ ଦୋଷାରୋପ ହୋଇଥିବା ଅପରାଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇଥିଲେ ଏବଂ ତାଙ୍କୁ 1,000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନା ଦେବାକୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ଏକ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ଆଦେଶର ସଠିକତାକୁ ନେଇ ନୂଆଦିଲ୍ଲୀର ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତିଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଆବେଦନକାରୀ ଆପତ୍ତି କରିଥିଲେ । ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ପ୍ରମାଣକୁ ବିଚାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବିଚାରଣ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଲିପିବଦ୍ଧ ଫଳାଫଳକୁ ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିଥିଲେ । ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ପାରିତ ହୋଇଥିବା ଦଣ୍ଡାଦେଶର ଆଦେଶକୁ ସମର୍ଥନ କରାଯାଇଥିଲା; କିନ୍ତୁ ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ମତ ପୋଷଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ 500 ଟଙ୍କାର ଜୋରିମାନା ଦ୍ୱାରା ନ୍ୟାୟର ଲକ୍ଷ୍ୟ ପୂରଣ ହୋଇପାରିବ । ଅପିଲୀୟ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହୋଇଥିବା ଅନୁସନ୍ଧାନ ଏହା ଦର୍ଶାଏ ଯେ ଯେଉଁ ପୁଡିଆରେ Exs. ପି-1ରୁ ପି-7 ରହିଥିଲା, ତାହା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯାଇଥିଲା । ପ୍ରମାଣ ସ୍ୱରୂପ ପ୍ରଦତ୍ତ Exs. ପି-1 ରୁ ପି-6, ଯାହା "ହୋମିଓପାଥିକ୍ ଡାକ୍ତର" ପ୍ରକାଶନର ସଂଖ୍ୟା ଅଟେ, ତାହା ଅଧିନିୟମର ଭୁଲ ପରିସରକୁ ଆସିନାହିଁ, କିନ୍ତୁ Ex. ପି-7, ଯାହା 'ଫେହରିଷ୍ଟ-ଇ-ମୁଜାରାବା' ଅଟେ, ତାହା ଅଧିନିୟମର ଭୁଲ ପରିସରକୁ ଆସିଥିଲା । ଏହା ଔଷଧର ଏକ ତାଲିକା ଅଟେ, ଏବଂ ଏହା ଉକ୍ତ ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବକୁ ବର୍ଣ୍ଣନା କରି ବିଜ୍ଞାପନ କରିବାକୁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ, ଏବଂ ଉକ୍ତ ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଛି । ଯେହେତୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି ଜାଣିବାକୁ ପାଇଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀ Ex. ପି-7 କୁ ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଇଥିଲେ, ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 7 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଇଥିବା ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଦୋଷୀ ସାବ୍ୟସ୍ତି ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯାଇଥିଲା । ତା'ପରେ ଆବେଦନକାରୀ ଏକ ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନ ଦ୍ୱାରା ଏହି ମାମଲାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟକୁ ନେଇଥିଲେ । ତାଙ୍କ ତରଫରୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ଅନୁରୋଧ କରାଯାଇଥିଲା ଯେ ଧାରା 7 ସହିତ ପଠନ କରାଯାଉଥିବା ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀ କି ନୁହେଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନେବାରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଥିବା ଧାରା 14 (1) (c)ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ପ୍ରଭାବକୁ ଠିକ୍

1963
ଡ. ୟଶ ପାଲ
ସାହି
ବନାମ
ଦିଲ୍ଲୀ
ପ୍ରଶାସନ
ନ୍ୟାୟାଧୀଶ
ଗଜେନ୍ଦ୍ରଗଡ଼କର

ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇ ନଥିଲା । ଏହି ତର୍କ ଦ୍ୱାରା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇନଥିଲେ । ତଦନୁସାରେ, ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ପୁନରୀକ୍ଷଣ ଆବେଦନକୁ ଖାରଜ କରାଯାଇଥିଲା । ଏହି ଆଦେଶ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଆବେଦନକାରୀ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅଦାଲତର ଦ୍ୱାରସ୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି ।

ତାଙ୍କ ତରଫରୁ, ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ଯୁକ୍ତି କରିଛନ୍ତି ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦୋଷୀ କରିବା ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ, କାରଣ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଉକ୍ତ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 14 (1) (c)ର ଅଧୀନସ୍ଥ ଅଟେ । ଏହି ଯୁକ୍ତିର ଗୁଣବତ୍ତା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବା ସମୟରେ ଅଧିନିୟମର ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ଅଟେ । କେତେକ ମାମଲାରେ ଔଷଧର ବିଜ୍ଞାପନକୁ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରିବା, ଯାଦୁ ଗୁଣବତ୍ତାର ଅଭିଯୋଗ ହୋଇଥିବା ପ୍ରତିକାରର କେତେକ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ପାଇଁ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ନିଷିଦ୍ଧ କରିବା ଏବଂ ଏହା ସହିତ ଜଡିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପାରିତ କରାଯାଇଛି । ଧାରା 2ରେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାଗୁଡ଼ିକ ରହିଛି । 'କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରକାଶନରେ କୌଣସି ଭାଗ ନେବା' କୁ ଧାରା 2 (d) (i) ବିଜ୍ଞାପନର ମୁଦ୍ରଣ, (ii) ଉକ୍ତ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ରହୁଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ଅନୁରୋଧକ୍ରମେ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଯେଉଁ କ୍ଷେତ୍ର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରସାରିତ ହୋଇଛି ତାହାର ପରିସର ବାହାରେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରକାଶନକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରୁଥିବା ପରି ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରେ । ଏହା ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବ ଯେ 'କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନର ପ୍ରକାଶନରେ କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବା' ଅଭିବ୍ୟକ୍ତିର ପରିଭାଷା ଏକ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସଂଜ୍ଞା ଅଟେ, ଏବଂ ଦୁଇଟି ଖଣ୍ଡ ସ୍ୱଷ୍ଟ ଭାବରେ ଏହି ସଂଜ୍ଞାର ମୁଖ୍ୟ ଧାରଣାକୁ ପ୍ରକାଶ କରିଥାଏ ଯେ ଯଦି ନିଷିଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କରାଯାଏ, ତେବେ ଏହା ଅଧିନିୟମର ଅର୍ଥ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରକାଶନ ହେବ । ନିଷିଦ୍ଧ ଦ୍ରବ୍ୟ କିମ୍ବା ବିଜ୍ଞାପନର ମୁଦ୍ରଣ ପ୍ରକାଶନରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଟେ । କିନ୍ତୁ ପ୍ରକାଶନର ଅର୍ଥ କେବଳ ମୁଦ୍ରଣ ନୁହେଁ; ପ୍ରକାଶନର ଅର୍ଥ ଖଣ୍ଡ (ii) ଅନୁଯାୟୀ ଉକ୍ତ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଭାରତ ବାହାରକୁ ପ୍ରେରଣ କରିବା ଅଟେ, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ଯଦି ଭାରତ ବାହାରକୁ ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରେରଣ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ସଂଜ୍ଞାର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଅଣାଯାଏ, ତେବେ ଏହି ଉପସଂହାରକୁ ବାଧା ଦେବା କଷ୍ଟକର ହୋଇଯିବ ଯେ ସେହି ସମାନ ବିଜ୍ଞାପନକୁ ଏହି ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିବା ଭାରତର କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ପଠାଯିବାକୁ ପ୍ରକାଶନ ବୋଲି ଗଣନା କରାଯିବ । ତେଣୁ, ଆମକୁ ଲାଗୁଛି ଯେ ଧାରା (2d) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସଂଜ୍ଞା ବିଜ୍ଞାପନର ମୁଦ୍ରଣ ଏବଂ ଭାରତର ଯେକୌଣସି କ୍ଷେତ୍ରକୁ ପଠାଇବା ପାଇଁ ଯଥେଷ୍ଟ ବ୍ୟାପକ ଅଟେ ।

ତାହା ଆମକୁ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 3କୁ ନେଇଥାଏ । ଧାରା 3 (c) ଏବଂ (d) ହେଉଛି ସେହି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଯାହା ସହିତ ଆମେ ଜଡ଼ିତ ଅଟୁ । ସେମାନେ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରନ୍ତି ଯେ:

"3. ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ବଶବର୍ତ୍ତୀ ରହି, କୌଣସି ବ୍ୟକ୍ତି କୌଣସି ଔଷଧର ଉଲ୍ଲେଖ କରୁଥିବା କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନ ପ୍ରକାଶନରେ କୌଣସି ଅଂଶ ଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ, ଯେଉଁ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ଅନୁଯାୟୀ –

(c) ମହିଳାମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମାସିକ ଧର୍ମ ବ୍ୟାଧି ଉପଶମ; କିମ୍ବା

(d) କୌଣସି ଯୌନ ରୋଗ କିମ୍ବା ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯାଇଥିବା ନିୟମଗୁଡିକରେ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ହୋଇଥିବା ଅନ୍ୟ କୌଣସି ରୋଗ କିମ୍ବା ଅବସ୍ଥାର ନିରାକରଣ, ଆରୋଗ୍ୟ, ପ୍ରଶମନ, ଚିକିତ୍ସା କିମ୍ବା ପ୍ରତିରୋଧ ପାଇଁ ସେହି ଔଷଧର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ପରାମର୍ଶ କିମ୍ବା ଗଣନା କରାଯାଏ ।"

ଏହା ଜାଣିବାକୁ ମିଳିଛି ଏବଂ ଏବେ ଏହା ବିବାଦୀୟ ନୁହେଁ ଯେ ବିଜ୍ଞାପନଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା (Ex. ପି-7) ରେ ସେହି ଔଷଧ ଥାଏ ଯାହା ଧାରା 3 (c) ଏବଂ (d)ର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଆସିଥାଏ ।

ଧାରା 7 ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରେ, ଏବଂ ଏହା ସ୍ଥିର କରେ ଯେ:

"ଯିଏ ଏହି ଅଧିନିୟମର କୌଣସି ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଉଲ୍ଲଂଘନ କରିବ, ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ ହେଲେ, ଦଣ୍ଡନୀୟ ହେବ -

(a) ପ୍ରଥମ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଛଅ ମାସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଥିବା କାରାବାସ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ;

(b) ପରବର୍ତ୍ତୀ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରରେ, ଏକ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇପାରୁଥିବା କାରାବାସ କିମ୍ବା ଜୋରିମାନା କିମ୍ବା ଉଭୟ ।"

ଏହି ଧାରା ସୂଚାଇଥାଏ ଯେ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଦଣ୍ଡିତ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଏହା ଦର୍ଶାଇବା ଆବଶ୍ୟକ ନୁହେଁ ଯେ ତାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆଗତ ଉଲ୍ଲଂଘନ ଏକ ଅଭ୍ୟାସଗତ ଉଲ୍ଲଂଘନ ପ୍ରକୃତିର ଅଟେ । ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା ଗୋଟିଏ ଉଲ୍ଲଂଘନ ତାଙ୍କୁ ଧାରା 7 ଅନୁଯାୟୀ ଦୋଷୀସାବ୍ୟସ୍ତ କରିବ । ସେଥିପାଇଁ ଦଣ୍ଡବିଧାନ ଧାରା ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ଯୋଜନା

ହେଉଛି ଯେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଅପରାଧ ପାଇଁ କମ୍ ଦଣ୍ଡ ଏବଂ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଅପରାଧ ପାଇଁ ଅପେକ୍ଷାକୃତ ଅଧିକ ଗୁରୁତର ଦଣ୍ଡର ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଛନ୍ତି ଯେ ଧାରା 7 ଏବଂ ଧାରା 3 ର ମିଳିତ ପଠନ ଅନୁଯାୟୀ ଆବେଦନକାରୀ ଦୋଷୀ କି ନୁହେଁ, ଏହି ପ୍ରଶ୍ନକୁ ବିଚାର କରିବା ସମୟରେ ଏହି ମାମଲା ଧାରା 14 ଅଧୀନରେ ଆସେ କି ନାହିଁ ତାହା ବିଚାର କରିବା ଆବଶ୍ୟକ । ସେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଧାରା 3 ଉକ୍ତ ଖଣ୍ଡ "ଏହି ଅଧିନିୟମର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅଧୀନ" ରୁ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ସେ ଅନୁରୋଧ କରନ୍ତି ଯେ ଯଦି ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14ର ବ୍ୟବସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକର ଅଧୀନରେ ଆସିପାରେ, ତେବେ ତାଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଧାରା 3 ଅନୁଯାୟୀ କାର୍ଯ୍ୟାନୁଷ୍ଠାନ ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଆହ୍ୱାନ କରାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । ନିଃସନ୍ଦେହ, ଏହି ଯୁକ୍ତି ଠିକ୍ ଅଟେ । ବ୍ୟତିକ୍ରମ ପାଇଁ ଧାରା 14 ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିଥାଏ, ଏବଂ ଏହା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରେ ଯେ ଏହା ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଖଣ୍ଡଗୁଡିକର ଅଧୀନରେ ଆସୁଥିବା ମାମଲାଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଅଧିନିୟମର କିଛି ବି ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ହେବ ନାହିଁ । ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଗୋୟଲ ଧାରା 14 (1) (c) ଉପରେ ନିର୍ଭର କରନ୍ତି, ଯେଉଁଥିରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ:

" ଏହି ଅଧିନିୟମର କିଛି ବି ଲାଗୁ ହେବ ନାହିଁ –

କେବଳ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ପରୀକ୍ଷାଗାରକୁ ବଣ୍ଟନ ପାଇଁ ପାଇକାରୀ କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ଔଷଧ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ବିହିତ ରୀତିରେ ପଠାଯାଇଥିବା କୌଣସି ଔଷଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି ବିଜ୍ଞାପନ ଉପରେ;"

ତାଙ୍କର ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଯଦି ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଚିଠି ଲେଖିଥାନ୍ତି ଏବଂ ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପଠାଇବାକୁ ଆହ୍ୱାନ କରିଥାନ୍ତି, ତେବେ ଆଶା କରାଯାଏ ନାହିଁ ଯେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କି ନୁହେଁ ସେ ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀ ତଦନ୍ତ କରିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ, ସେ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ବାସ୍ତବରେ କିରାଣୀ ଭାବେ ଡାକ୍ତର ଅନନ୍ତ ପ୍ରକାଶଙ୍କ ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି, ଏବଂ ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଏହି ତଥ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ଦର୍ଶାଇବା ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ କରାଯାଇଛି ଯେ ଏହା ହୋଇଥାଇପାରେ ଯେ ଶ୍ରୀ ମିସ୍ତ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ଥିଲେ ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀ ଭାବୁଥିଲେ । ତେବେ, ନିମ୍ନରେ ଥିବା କୌଣସି ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ଏପରି ଆବେଦନ କରାଯାଇନାହିଁ । ବାସ୍ତବରେ,

ମିସ୍ରି ସିଂହ କିମ୍ବା ତାଙ୍କ ରୋଜଗାର ବିଷୟରେ ଆବେଦନକାରୀ କିଛି ଜାଣିଥିଲେ ବୋଲି ଉକ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ପ୍ରଥମ ଥର ପାଇଁ ଆମ ସମ୍ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରସଙ୍ଗ ରଖିବାକୁ ଚାହୁଁଥିଲେ ଯେ ହୁଏତ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ *ଯଥାର୍ଥ* ରୂପେ ବିଶ୍ୱାସ ଯେ ମିସ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ଥିଲେ, ତାହା ତାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିପାରିବ ନାହିଁ । ଏହା ଏକ ତଥ୍ୟ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି ଯେ ଶ୍ରୀ ମିସ୍ରି ସିଂହ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ନୁହଁନ୍ତି, ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ, ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠୁଛି ଯେ ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନରେ ଆସେ ବୋଲି ଆବେଦନକାରୀ ଦାବି କରିପାରିବେ କି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିବା ଅଭିଯୋଗକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଆଗତ କରିବା ପାଇଁ ଅଭିଯୋଗକାରୀଙ୍କୁ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ପଡିପାରେ ଯେ ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ତାଲିକା ପଠାଯାଇଥିଲା ସେ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ନୁହଁନ୍ତି । ଥରେ ସେହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହେବା ପରେ, ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନରେ ଆସେ ବୋଲି ଅଦାଲତଙ୍କୁ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିବା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ଅଟେ । ଏହି ପରିପ୍ରେକ୍ଷୀରେ ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ଏହି ଅଧିନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଥିବା ନିୟମଗୁଡ଼ିକର ନିୟମ 6 ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ଅଟନ୍ତି । ନିୟମ 6 ରେ କୁହାଯାଇଛି ଯେ:

> "ଧାରା 14 ର ଉପ-ଧାରା (1) ର ଖଣ୍ଡ (c) ରେ ଉଲ୍ଲେଖ ହୋଇଥିବା ଔଷଧ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ବିଜ୍ଞାପନର ସମସ୍ତ ଦସ୍ତାବିଜକୁ ଡାକ ଦ୍ୱାରା ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ପାଇକାରୀ କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ଔଷଧ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ପଠାଯିବ" ।

ଏହି ନିୟମରେ ଆହୁରି ମଧ୍ୟ କୁହାଯାଇଛି ଯେ, "ଏପରି ଦସ୍ତାବିଜଗୁଡ଼ିକର ଶୀର୍ଷରେ 'କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନା କିମ୍ବା ଏକ ପରୀକ୍ଷାଗାରର ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ' ଶବ୍ଦଗୁଡ଼ିକ ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବେ ଅଲିଭା କାଳୀରେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇ ରହିବ ।" ଏହା ଏକ ସାଧାରଣ ଆଧାର ଯେ ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପଠାଯାଇଥିବା ତାଲିକାରେ ଅଲିଭା କାଳୀରେ ମୁଦ୍ରିତ ବିବୃତ୍ତି ରହିଛି ଯେ ଏହା କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ବ୍ୟବହାର ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଥିଲା । ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ନିୟମ 6 ର ଆବଶ୍ୟକତାର ଏହି ଅଂଶକୁ ତାଲିକାଟି ପାଳନ କରିଛି ବୋଲି ଥରେ ଏହା ଦର୍ଶାଯିବା ପରେ, ଏହା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରାଯିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନରେ ଆସେ । ଆମେ ଏହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ନାହୁଁ । ନିୟମ 6 ରେ କିଛି ସର୍ତ୍ତ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ହୋଇଛି ଯାହା ତାଙ୍କ ମାମଲାକୁ ଧାରା 14 (1) (c) ମଧ୍ୟରେ ଅଣାଯିବାକୁ ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ପାଳନ କରିବାକୁ ପଡିବ, ଯିଏ ଏହି

ଅଧିନିୟମ ପ୍ରଯୁଜ୍ୟ ଥିବା ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା ପଠାଇଥାନ୍ତି । ଗୋଟିଏ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଉଛି ଯେ ଏହି ତାଲିକାରେ ଅଲିଭା କାଳୀରେ ଉକ୍ତ ବିବୃତ୍ତି ମୁଦ୍ରିତ ହେବା ଉଚିତ୍ ଯାହା ଆମେ ବର୍ତ୍ତମାନ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛୁ । ଅନ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକତା ଯାହା ଏହା ଉଲ୍ଲେଖ କରେ ତାହା ହେଉଛି ଉକ୍ତ ତାଲିକାକୁ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ କିମ୍ବା ପାଇକାରୀ କିମ୍ବା ଖୁଚୁରା ଔଷଧ ବିକ୍ରେତାଙ୍କୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହି ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଆମ ପାଖରେ ଧାରା 14 (1) (c) ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ବୈଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ଏହାକୁ ଗୋପନୀୟ ଭାବରେ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକଙ୍କ ନିକଟକୁ ପଠାଯିବା ଆବଶ୍ୟକ । ନିୟମ 6 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏ ପାଳନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଏହି ତଥ୍ୟ, ଧାରା 14 (1) (c) ଦ୍ୱାରା କିମ୍ବା ନିୟମ 6 ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ଅନ୍ୟ ସର୍ତ୍ତାବଳୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରାଯାଇଛି ବୋଲି ଏହି ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଦର୍ଶାଏ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ତାଙ୍କ ମାମଲା ଧାରା 14 (1) (c) ଅଧୀନରେ ଆସୁଛି ବୋଲି ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ଯୁକ୍ତି କରିବା ଯଥାର୍ଥ ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁନାହୁଁ ।

ଶ୍ରୀ ଗୋୟଲ ଏହି ତଥ୍ୟ ପ୍ରତି ମଧ୍ୟ ଆମ ଦୃଷ୍ଟି ଆକର୍ଷଣ କରିଛନ୍ତି ଯେ ଏହା ଏପରି ଏକ ମାମଲା ଥିଲା ଯେଉଁଥିରେ ଆବେଦନକାରୀ ପ୍ରକୃତରେ ମିସ୍ରି ସିଂହଙ୍କୁ Ex. ପି-7 ପଠାଇବାକୁ ପ୍ରଲୁବ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ, ଏବଂ ସେ ଯୁକ୍ତି କରନ୍ତି ଯେ ଶ୍ରୀ ମିସ୍ରି ସିଂହ ଯେତେବେଳେ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲେ ଯେ ସେହି ତାଲିକାରେ ଅଲିଭା କାଳୀରେ ଏହା ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବୋଲି ଏହି ବିବୃତ୍ତି ରହିଛି, ତାଙ୍କୁ ଏହା ଖୋଜିବାର କଷ୍ଟ କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ନଥିଲା, ଏବଂ ବାସ୍ତବରେ ଏହାକୁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଫେରାଇ ଦେବା ଉଚିତ୍ ଥିଲା । ଆମ ମତରେ, ଏହି ତର୍କ ସୁଚିନ୍ତିତ ନୁହେଁ । ଏହି ଅଧିନିୟମର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅଜ୍ଞ ଲୋକଙ୍କୁ ଔଷଧ କିଣିବାର ଠକେଇ ଠାରୁ ରକ୍ଷା କରିବା କାରଣ ସେଗୁଡିକର ପ୍ରଭାବକୁ ବାକପଟୁ ଶବ୍ଦରେ ବିଜ୍ଞାପିତ କରାଯାଇଛି । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅଧିନିୟମରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି ଯେ ବିଭିନ୍ନ ଔଷଧର ଗୁଣ ଏବଂ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟ ବର୍ଣ୍ଣନା କରୁଥିବା ଔଷଧଗୁଡ଼ିକର ତାଲିକା କେବଳ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତର କିମ୍ବା ଡାକ୍ତରଖାନାଗୁଡ଼ିକୁ ପଠାଯିବା ଉଚିତ୍ । ଏହା ସତ୍ତ୍ୱେ, ଯଦିଓ ଆବେଦନକାରୀ ତାଲିକାଟିକୁ ଏପରି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ପଠାଇଥାଇପାରନ୍ତି ଯିଏ ଜଣେ ପଞ୍ଜୀକୃତ ଡାକ୍ତରୀ ଚିକିତ୍ସକ ନଥିଲେ, ତାଲିକାର ଗ୍ରହିତା ସତର୍କ ରହିବା ଉଚିତ୍ ଏବଂ ତାଲିକାର ଯାଞ୍ଚ କରିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ ବୋଲି ଏହା ଅନୁରୋଧ କରିବା ଏକ ସ୍ୱଷ୍ଟ ତର୍କ ହେବ ନାହିଁ । ତେଣୁ, ଆମେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏହି ରାୟରେ ପ୍ରଦାନ କରିବାରେ ସଠିକ ଥିଲେ ଯେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ବିରୋଧରେ ଦୋଷାରୋପ କରାଯାଇଥିବା ଅପରାଧ ଯଥାର୍ଥ ଭାବରେ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଦଣ୍ଡାଦେଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ, ଦଣ୍ଡାଦେଶ

ଭାବରେ ବିଦ୍ୱାନ ବିଚାରଣ ଦଣ୍ଡାଧିକାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ଉପରେ ଲାଗୁ କରାଯାଇଥିବା 1000 ଟଙ୍କା ଜୋରିମାନାକୁ ବିଦ୍ୱାନ ଅତିରିକ୍ତ ଦୌରା ବିଚାରପତି 500 ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା କରିବା ଏକ ଉଚିତ୍ ଆଦେଶ ବୋଲି ଆମେ ଭାବୁଛୁ ।

ଫଳସ୍ୱରୂପ, ଆବେଦନଟି ବିଫଳ ହୋଇଛି, ଏବଂ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଆବେଦନ ଖାରଜ ହେଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷା ରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:

ସୁଶ୍ରୀ ସଙ୍ଗୀତା ଲେଙ୍କା,
ଅନୁବାଦିକା,
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ